

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie R 2808/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2015 r. – Syndial/Komisja

(Sprawa T-581/15)

(2015/C 398/85)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Syndial SpA (San Donato Milanese, Włochy) (przedstawiciele: L. Acquarone i S. Grassi, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności lub zmianę pisma Komisji Europejskiej – Sekretariat generalny Ref. Ares(20015)3238796 z dnia 3 sierpnia 2015 r., zatytułowanej „Decyzja Sekretariatu generalnego w imieniu Komisji na podstawie art. 4 przepisów w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001”, dotyczącej „Wniosku potwierdzającego o udzielenie dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – GESTDEM 2015/2796”, potwierdzającego odmowę Dyrekcję Generalną Środowiska Komisji Europejskiej wyrażoną w piśmie ENV.D.2/MC/vf/ARES (2015) z dnia 16 czerwca 2015 r. w odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów złożony przez Syndial SpA pismem INAMB-10/15 z dnia 6 maja 2015 r. przesłany pismem poleconym z dnia 8 maja 2015 r., i w konsekwencji stwierdzenie prawa Syndial SpA do zapoznania się z dokumentacją dotyczącą postępowania w sprawie naruszenia nr 2009/4426, wraz z nakazem ujawnienia, całkowitego lub częściowego, żądanych akt i dokumentów, których dotyczy wnioski o udzielenie dostępu złożony wyżej wspomnianym pismem INAMB-10/15 z dnia 6 maja 2015 r., przesłanym pismem poleconym z dnia 8 maja 2015 r. jak również stwierdzenie prawa Syndial do bycia formalnie wysłuchaną przez Komisję w celu wyjaśnienia i potwierdzenia informacji dostępnych w ramach przedmiotowego postępowania w sprawie naruszenia.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia lub błędnego zastosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

- Skarżąca twierdzi, że w przypadku niniejszej sprawy nie zostało właściwie ocenione ograniczenie wyjątku, na który powołała się Komisję w odniesieniu do dostępu do dokumentów dotyczących postępowania w sprawie naruszenia nr 2009/4426, jakim jest istnienie „nadrzędnego interesu publicznego” przemawiającego za ujawnieniem wspomniane w zakończeniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.
- Zatwierdzony i już realizowany projekt uzdatnienia, do wykonania bezpośrednio przez Syndial (właściciela terenu) jest w pełni zgodny z zasadami wspólnotowymi dotyczącymi rehabilitacji i rekultywacji obszarów dotkniętych zanieczyszczeniem historycznym.
- Stanowisko zajmowane przez Republikę Włoską w postępowaniu nr 2009/4426 wydaje się niespodziewanie poświęcać interes publiczny realizowany na poziomie krajowym na rzecz bezkrytycznego przystąpienia do zarzutów wysuniętych przez Komisję, przy zapomnieniu, że postępowanie, w wyniku którego został zatwierdzony projekt uzdatnienia obszaru, odbyło się zgodnie ze ścieżką przewidzianą na poziomie krajowym przez to samo ministerstwo, które obecnie kwestionuje jego ważność. Umożliwienie sprawdzenia przez Syndial, czy zgodność z zasadami wspólnotowymi jest rzeczywiście sprawdzana, stanowi zatem istotny i nadrzędny interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2.
- Interes uzasadniający wnioski Syndial nie jest interesem prywatnym – skądinąd zgodnym z prawem – lecz uwzględnia bardziej istotny interes publiczny mający na celu skuteczną ochronę poprawności i prawidłowego przebiegu przedmiotowego postępowania wspólnotowego i wewnętrznych działań administracyjnych (będących przedmiotem wyraźnej ochrony na mocy, po pierwsze, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i, po drugie, art. 97 konstytucji Republiki Włoskiej), który odnosi się nie tylko do prawa do obrony podmiotu indywidualnego (bezpośrednio zainteresowanego skutkami decyzji wydanych w postępowaniu w sprawie naruszenia), ale w szczególności do prawa podstawowego do informacji na temat środowiska, potwierdzonego przez zasady prawa Unii (art. 191 ust. 2 i 3 akapit pierwszy, w związku z zasadą, o której mowa w art. 11 TFUE, wprowadzoną w życie również poprzez przystąpienie Unii Europejskiej do konwencji z Aarhus z dnia 27 czerwca 1998 r.).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia lub błędnego zastosowania art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Niezgodna z prawem odmowa częściowego dostępu.

- Ogólne domniemanie nieujawniania, przewidziane w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001 „nie wyklucza prawa zainteresowanych do wykazania, że dany dokument, o którego ujawnienie wnoszą, nie jest objęty tym domniemaniem lub że istnieje nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem odnośnego dokumentu na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001” (zob. wyrok z dnia 25 marca 2015 r., Sea Handling/Komisja, T-456/13, EU:T:2015:185, pkt 64).

- W niniejszym przypadku mamy do czynienia z wnioskami o dostęp do dokumentów, których ujawnienie nie stoi w sprzeczności z żadnym interesem publicznym, lecz właśnie służy temu interesowi, ponieważ jedynie dzięki ich poznaniu możliwe będzie znalezienie informacji pozwalających nie tylko obalić z technicznego i prawnego punktu widzenia zarzuty postawione w ramach postępowania w sprawie naruszenia, lecz również wykazać ważność postępowania przeprowadzonego, za pełną zgodą właściwych podmiotów, w celu wybrania najbardziej właściwego projektu uzdatnienia obszaru Cengio, należącego wcześniej do ACNA zgodnie z zasadami wspólnotowymi w dziedzinie rekultywacji obszarów dotkniętych zanieczyszczeniem historycznym i w dziedzinie zrównoważonych działań w zakresie ochrony środowiska, a także w celu jego realizacji.
- Dostęp mógłby zostać ograniczony do wskazania dokumentów przekazanych do akt sprawy przez Republikę Włoską, po utajeniu tych, które znajdują się już w aktach postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2015 r. – Rose Vision/Komisja

(Sprawa T-587/15)

(2015/C 398/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Rose Vision, S.L. (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Marín López)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 5449 final z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie odzyskania łącznej kwoty 535 613,20 EUR wraz z odsetkami należnymi od Rose Vision, S.L.
- Po drugie, na podstawie art. 272 TFUE, stwierdzenie, że Komisja naruszyła pkt II.14 ust. 1 lit. a) i pkt II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7, w związku z końcowym sprawozdaniem z audytu 11-INFS-025 i z audytu 11-BA119-016 dokonanych w lokalach Rose Vision w ramach jej uczestnictwa w projekcie „Support action to the Integral Satcon Initiative (sISI)”, w projekcie „Implementing cooperation on Future Internet and ICT Components between Europe and Latin America (FIRST)”, projekcie „Supporting the future of the NEM European Technology Platform (FutureNEM)”, projekcie „Support Action for the NEM European Technology Platform (4NEM)” i projekcie „Structural Funds for Regional Research Advancement (SFERA)”.
- Po trzecie, na podstawie art. 272 TFUE, stwierdzenie, że końcowe sprawozdanie z audytu 11-INFS-025 i sprawozdanie z audytu 11-BA119-016, sporządzone z naruszeniem pkt II.14 ust. 1 lit. a) i II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7 są na podstawie umowy nieważne i pozbawione skuteczności.